

питання про необхідність складання особою, яка здійснила законне затримання, процесуального документа в момент вилучення майна у затриманого, за відсутності поруч уповноваженої особи – якою має бути назва такого документа, структура, порядок складання. Адже в іншому випадку, коли такий документ не потрібно складати особою, яка здійснила законне затримання, у затриманого виникає можливість заявити, що речі, документи чи гроші вилучені не у нього і до них він не має жодного відношення. Та і вилучення перелічених документів без складання протоколу або іншого процесуального документа викликає сумнів у його законності [3, с. 15].

Отже, вирішення зазначених вище проблемних питань в КПК України, на нашу думку, сприятиме дотриманню прав та свобод людини в умовах сучасності та досягненню визначених у ст. 2 КПК України завдань кримінального провадження.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. Т. 1 / О. М. Бандурка, Є.М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін. ; за заг. ред. В. Я., Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. – Х. : Право, 2012. – 768 с.
2. Меживой В.П., Меживой О.В. Актуальні питання затримання осіб за новим КПК України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.corr-lguvd.lg.ua/d130106.html.
3. Галаган В. І. Реалії і проблеми нового КПК / В. І. Галаган, О. І. Галаган // Юрид. часопис Нац. акад. внутр. справ. – К., 2013. – № 1. – С. 13-19.

Виконання процесуальних рішень слідчого та напрями їх удосконалення

Шкуратовський Д.В., курсант ННІПФПСКМ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Азаров Ю.І.

На сьогоднішній день слідчий у кримінальному судочинстві виконує важливі процесуальні функції, зумовлені поставленими перед ним завданнями, пов'язаними із необхідністю здійснення неупередженого розслідування та встановлення об'єктивної істини в кримінальному провадженні. Вони вимагають глибоких професійних знань слідчого та навичок їх практичного застосування, розвиненого почуття особистої відповідальності, толерантності в спілкуванні, комунікабельності, дисциплінованості, наполегливості й працьовитості, високого рівня правової культури. За результатами проведення ним процесуальних дій слідчий приймає рішення, спрямовані, насамперед, на встановлення всіх істотних обставин провадження та подій, що мали місце в дійсності. Тож основним результатом роботи слідчого є всебічне, повне й неупереджене розслідування кримінального провадження та прийняття при ньому процесуальних рішень, спрямованих на реалізацію завдань кримінального судочинства.

Проблемами повноважень прокурора у кримінальному судочинстві були призначені праці значної кількості науковців, а саме: С. А. Альберт, Ю.П. Аленін, В.П. Бахін, М.І. Бажанов, Р.С. Белкін, В.Д. Берназ, В.І. Галаган, Ю.М. Грошевий, А.Я. Дубинський, М.В. Костицький, В.О. Коновалова, І.В. Басиста, А.В. Іщенко, П.А. та ін.

Процесуальна діяльність слідчого складається з прийняття процесуальних рішень та їх виконання. Порядок виконання процесуальних рішень залежить від виду реалізованого рішення і в основному визначений у кримінальному процесуальному законі. Законність дій по виконанню рішення, таким чином, визначається законністю самого рішення і дотриманням відповідних правил, встановлених у законі для реалізації такого виду рішень. Якщо розглянути поняття законності в аспекті прийняття слідчим рішень в кримінальному

провадженні, то воно включає в себе дотримання і правильне застосування кримінального процесуального законодавства та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність слідчого.

Найбільш характерними умовами, що в сукупності забезпечують законність кожного процесуального рішення, прийнятого органом розслідування, є: ухвалення рішення належним органом; обґрунтованість рішення достатніми і достовірними доказами, що є в слідчого до моменту ухвалення рішення (поняття законність поглинає в себе обґрунтованість, адже вимога про обґрунтованість процесуальних рішень впливає з положень закону); своєчасність прийняття рішень (полягає у дотриманні строків, що визначені у КПК, та застерігає слідчого від передчасного прийняття процесуальних рішень); повнота вирішення всіх питань; належне процесуальне оформлення рішення; забезпечення законних прав осіб, чіткі інтереси торкається прийняття рішення.

Дослідження проблем, пов'язаних з виконанням рішень у галузі судочинства, охоплювало питання, що відносяться до судових рішень, в основному, до вироку. Відповідно до рішень слідчого аналізувалися їхні види і зміст, а також розглядалися деякі аспекти виконання окремих рішень. Тому цілісне дослідження поняття виконання процесуальних рішень слідчого з урахуванням їх розмаїття і правової значущості уявляється досить корисним. Дана точка зору є актуальною і в умовах сьогодення адже за чинним КПК, в силу появи значної кількості нових процесуальних рішень слідчого, шляхи і способи їх реалізації є недостатньо розробленими, як з точки зору законодавчої практики, так і повсякденної діяльності по розслідуванню кримінальних правопорушень.

Для реалізації початкового процесуального рішення слідчого про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань та початку досудового розслідування слідчому необхідно реалізувати комплекс заходів. Виконання цих рішень, як правило, не доручається ні іншому слідчому, ні оперативному підрозділу. Такі початкові процесуальні рішення слідчого, як прийняття кримінального провадження після отримання доручення керівника органу досудового розслідування в порядку частини 1 статті 214 КПК та рішення про виділення матеріалів досудового розслідування в окреме провадження, яке буде початковим для кримінального провадження, яке отримує інший реєстраційний номер будуть виконані одночасно із складанням слідчим певного процесуального документу, назву та порядок підготовки якого слід однозначно передбачити у КПК. Як вже зазначали, у першому випадку доцільно унормувати у КПК постанову слідчого про прийняття кримінального провадження, а у другому - клопотання слідчого прокурору про виділення матеріалів досудового розслідування.

Дотримання прав людини при проведенні огляду місця події

Чуплак М.І., курсант Прикарпатського факультету НАВС
Науковий керівник: доктор юридичних наук, доцент Басіста І.В.

Питання дотримання прав і свобод людини та громадянина є найважливішою проблемою сьогодення не тільки в Україні, а й в інших Європейських країнах. Стаття 3 Конституції України, яка виступає гарантом прав і свобод людини та громадянина визначає, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою